

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/37/2017
Identifikačné číslo spisu: 8015200792
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8015200792.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Jozef Jančok - SAVARNA, IČO: 10 766 839, so sídlom Dubník č. 133, právne zastúpený JUDr. Vladimírom Kotosom, advokátom so sídlom Žižkova č. 6, Košice, proti žalovanému: Hlavný banský úrad, Kamerhofska č. 25, Banská Štiavnica, za účasti: 1/ Opálové bane Libanka, s.r.o., Floriánova č. 12, Prešov, právne zastúpený JUDr. Lukášom Polákom, advokátom, so sídlom Hlavná č. 137, Prešov, 2/ Obec Červenica, Červenica, 3/ Lesy Slovenskej republiky, š. p., OZ Prešov, Obrancov mieru č. 6, Prešov, 4/ Slovenský pozemkový fond, Búdková č. 36, Bratislava, 5/ Lesy Slovenskej republiky, š.p., Námestie SNP č. 8, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 358-891/2015 zo dňa 26. mája 2015, o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/30/2015-242 zo dňa 25. apríla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Sťažovateľ podaním zo dňa 03.11.2005 podal Obvodnému banskému úradu v Košiciach (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) žiadosť o určenie dobývacieho priestoru Červenica s argumentáciou, že na základe ustanovenia § 24 ods. 2 zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva v znení zákona SNR č. 498/1991 Zb. a zákona č. 214/2002 Z.z. (ďalej len „Banský zákon“) ako organizácia, ktorá mala určené prieskumné územie, a ktorá vykonala prieskum na vlastné náklady žiada o určenie dobývacieho priestoru Červenica - drahý opál. Sťažovateľ ďalej uviedol, že výpočet zásob výhradného ložiska Červenica - drahý opál bol komisiou pre klasifikáciu zásob Ministerstva životného prostredia SR schválený 26.07.2005 pod č. 242/2005-v.s.ú. a prednostné právo organizácie skončí až 26.11.2006. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 14-14/2015 zo dňa 07.01.2015 rozhodol tak,

že podľa právneho názoru Krajského súdu v Prešove uvedeného v rozsudku sp. zn.: 3S/32/2011-179 z 19.12.2013 (ďalej len „predchádzajúci rozsudok“) ktorým je viazaný, návrh sťažovateľa zamietol.

2. Na základe odvolania sťažovateľa vo veci rozhodol žalovaný rozhodnutím zo dňa 26.05.2015 č. 358-891/2015 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) tak, že zmenil prvostupňové rozhodnutie nasledovne:

„a) v odôvodnení vypúšťa text uvedený na str. 2 napadnutého rozhodnutia cit.: „Čo sa týka konštatovania organizácie Jozef Jančok - SAVARNA v návrhu, že prednostné právo (určené druhou vetou § 24 ods. 2 vtedy platného a účinného Banského zákona) skončí až 26.01.2006, úrad uvádza, že tento dobývací priestor už bol určený, ako bolo uvedené vyššie, aj vplyvom zmätočného konania občana U. U., ktorý rozvíjal svoje podnikateľské aktivity vzťahujúce sa k výhradnému ložisku drahých opálov Červenica ako

a/ fyzická osoba Jozef Jančok - SAVARNA, ktorá podniká na základe banského oprávnenia,

b/ konateľ a jediný spoločník organizácie SLOVENSKY OPÁL, s.r.o., Červenica Dubník v čase podania návrhu na určenie DP Červenica 09.07.1999,

c/ jeden zo štatutárnych zástupcov organizácie Opálové bane Dubník a. s., Červenica.

Občan U. U. je osobou s osvedčením o odbornej spôsobilosti podľa vyhlášky MH SR č. 208/1993 Z.z. o požiadavkách na kvalifikáciu a o overovaní odbornej spôsobilosti pracovníkov pri banskej činnosti a činnosti vykonávanej banským spôsobom a vo všetkých troch vyššie uvedených subjektoch bol zodpovedným vedúcim zamestnancom (§ 4a ods. 2 zákona SNR č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov) išlo teda o odborne spôsobilé organizácie s banským oprávnením.“

b) v odôvodnení, v treťom odseku na str. 2 napadnutého rozhodnutia za slovami „organizácia Opálové bane Dubník, a. s., Červenica“ čiarku nahrádza bodkou a vypúšťa ďalej uvedený text cit.: „príčom vo všetkých spomenutých organizáciách bol zodpovedným vedúcim zamestnancom občan U. U.“

c) v odôvodnení, v predposlednom odseku na str. 7 napadnutého rozhodnutia vypúšťa slová cit.: „návrh na určenie sama v zákonnej lehote nepredložila a tak len a len vlastným nekonaním spôsobila márne uplynutie lehoty na prednostné určenie predmetného DP Červenica a zároveň.“

V ostatnom napadnuté rozhodnutie potvrdzuje a odvolanie zamietla.

3. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že z predchádzajúceho rozsudku Krajského súdu v Prešove vyplýva, že je potrebné o návrhu sťažovateľa o určenie dobývacieho priestoru meritórne rozhodnúť, a ak mu nemožno vyhovieť, lebo nemožno ešte raz určiť dobývací priestor Červenica v tých istých hraniciach, resp. v iných hraniciach, ale na ploche určeného dobývacieho priestoru v roku 2000 a dať tým právo dobývať ložisko drahého opálu sťažovateľovi, ak toto právo, ktoré vyplýva z dobývacieho priestoru Červenica určeného v roku 2000 zákonným spôsobom získala iná organizácia, potom musí ísť o meritórne rozhodnutie, ktorým sa návrhu nevyhovuje. Ustanovenie § 27 ods. 1 Banského zákona dáva obvodnému banskému úradu oprávnenie určiť dobývací priestor. Banský zákon neobsahuje ustanovenie, podľa ktorého by obvodný banský úrad mohol rozhodnúť v prípade, ak návrhu na určenie dobývacieho priestoru nie je možné vyhovieť. Poukázal tiež na názor Najvyššieho súdu SR v rozsudku sp. zn.: 5Sž 107/97 z 11.03.1998.

4. Prieskumné územie Červenica bolo určené sťažovateľovi, teda v zmysle citovaného ustanovenia bol obstarávateľom. Žalovaný zdôraznil, že záverečnú správu s výpočtom zásob výhradného ložiska drahých opálov na ložisku Červenica na posúdenie a odsúhlasenie Ministerstvu životného prostredia SR mal predložiť obstarávateľ, pretože len on ju mohol mať k dispozícii. Ako vyplýva z § 3 ods. 1 zákona č. 313/1999 Z. z., o geologických prácach a o štátnej geologickej správe (ďalej len „geologický zákon“) obstarávateľom bol sťažovateľ, ktorý do dnešného dňa nepredložil Ministerstvu životného prostredia SR záverečnú správu s výpočtom zásob výhradného ložiska drahých opálov na ložisku Červenica na posúdenie a odsúhlasenie, a teda nemohlo dôjsť k jej posúdeniu a odsúhlaseniu Ministerstvom životného prostredia SR, preto neexistoval základný predpoklad pre uplatnenie prednostného práva odvolateľa (sťažovateľa) na určenie dobývacieho priestoru Červenica, ktoré podľa § 24 ods. 2 vtedy platného a účinného Banského zákona bolo možné uplatniť v lehote do šiestich mesiacov po posúdení a odsúhlasení

výpočtu zásob v období ložiskového geologického prieskumu Ministerstvom životného prostredia SR. Za rozhodujúce žalovaný považoval priznanie sťažovateľa uvedené v odvolaní, že na financovaní geologických prác sa podieľalo viac organizácií a tým sťažovateľ sám priznal, že zavádzal orgány štátnej banskej správy, ak doteraz tvrdil, že prieskum vykonával na vlastné náklady. Sťažovateľ teda nespĺňa podmienky na vznik prednostného práva na určenie dobývacieho priestoru, upravené v § 24 ods. 2 prvá veta Banského zákona.

5. Za opodstatnenú považoval žalovaný námietku, že pôsobenie Jozefa Jančoka v štatutárnych orgánoch iných spoločností z právneho hľadiska nesúvisí s predmetom tohto konania, a preto pochybenie bolo odstránené tým, že namietaná časť odôvodnenia bola vypustená z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Ďalej uviedol, že v čase podania návrhu na určenie dobývacieho priestoru Červenica sťažovateľom, keď už bol dobývacieho priestoru Červenica právoplatne určený, bolo možné získať oprávnenie na dobývanie výhradného ložiska Červenica už len na základe výberového konania podľa § 27 ods. 12 Banského zákona, resp. zmluvným prevodom dobývacieho priestoru podľa § 27 ods. 7 Banského zákona. V tom čase teda neexistovalo a ani teraz neexistuje ustanovenie Banského zákona, ktoré by dávalo obvodnému banskému úradu kompetenciu určiť už raz určený dobývací priestor na základe prednostného práva na jeho určenie. Je pravdou, že v čase doručenia oznámenia sťažovateľa prvostupňovému orgánu prebiehalo výberové konanie, teda žiadna organizácia nemala právo dobývať výhradné ložisko v dobývacieho priestoru Červenica. Podľa názoru žalovaného, pri výberovom konaní ani pri zmluvnom prevode dobývacieho priestoru platná právna úprava nepozná žiadnu legitímnu osobu s prednostným právom.

6. Nie je správne tvrdenie prvostupňového orgánu, že o možnosť uplatniť si prednostné právo sa pripravil sám sťažovateľ tým, že návrh na určenie dobývacieho priestoru sám v zákonnej lehote nepredložil a tak len a len vlastným nekonaním spôsobil márne uplynutie lehoty na prednostné určenie dobývacieho priestoru. Pochybenie prvostupňového orgánu odstránil odvolací orgán tým, že namietanú časť odôvodnenia vypustil z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia tak, ako je uvedené v bode I. písm. c/ výroku tohto rozhodnutia.

7. Sťažovateľ za účelom uplatnenia prednostného práva na určenie dobývacieho priestoru Červenica nemohol podať návrh na určenie dobývacieho priestoru Červenica v čase jeho určenia v roku 2000, ak ešte nenastal základný predpoklad na jeho uplatnenie a to posúdenie a odsúhlasenie výpočtu zásob v období ložiskového geologického prieskumu Ministerstvom životného prostredia SR. Návrh na určenie dobývacieho priestoru Červenica síce sťažovateľ podal v zákonnej lehote do šiestich mesiacov po posúdení a odsúhlasení výpočtu zásob v období ložiskového geologického prieskumu Ministerstvom životného prostredia SR, avšak po posúdení a odsúhlasení záverečnej správy obsahujúcej výpočet zásob výhradného ložiska Červenica predloženej organizáciou Opáľové bane Dubník a. s., Červenica, čo nemá žiadny súvis s prednosťou sťažovateľa na určenie dobývacieho priestoru.

8. To, že výberové konanie nie je súčasťou správneho konania vo veci určenia dobývacieho priestoru vyplýva aj z § 24 ods. 4 posledná veta Banského zákona v znení platnom a účinnom od 01.01.2002 do 31.05.2007. Výberové konanie prebieha mimo správneho konania o určenie dobývacieho priestoru, ktoré je na dobu uskutočnenia výberového konania prerušené. Samotné výberové konanie už bolo upravené v § 24, preto ho Banský zákon ešte raz neupravuje, len odkazuje na príslušné odseky § 24, týkajúce sa výberového konania. Z uvedeného je jednoznačne zrejmé, že v žiadnom prípade nemožno porovnávať návrhy na určenie dobývacieho priestoru podľa § 24 ods. 4 Banského zákona (doručením návrhu obvodnému banskému úradu začína správne konanie) s návrhmi do výberového konania podľa § 27 ods. 12 Banského zákona, ktoré taký účinok nemajú.

9. Žalovaný konštatoval, že v odôvodnení prvostupňový orgán uviedol, ako sa vyrovnal s námietkami sťažovateľa uvedenými v podaniach z 13.05.2010 a z 30.06.2010 a tiež s námietkami ďalšieho účastníka 1/. K žiadnemu poškodeniu práv sťažovateľa nedošlo a ani nemohlo dôjsť, pretože sťažovateľ žiadne právo k dobývaciemu priestoru Červenica, teda právo dobývať výhradné ložisko nikdy nemal. Právo dobývať výhradné ložisko v dobývacom priestore Červenica mali organizácie SLOVENSKÝ OPÁL, s. r.

o., Červenica - Dubník a Opálové bane Dubník, a. s., Červenica, v ktorých U. U. pôsobil ako štatutárny orgán, resp. člen štatutárneho orgánu, ale toto právo nijako nesúvisí s týmto konaním a namietaným poškodením práv k dobývaciemu priestoru Červenica.

10. Námietku zaujatosti predsedu odvolacieho orgánu, uvedenú v odvolaní z 12.12.2010 oznámil predseda odvolacieho orgánu vedúcemu nadriadeného správneho orgánu listom č. 358-483/2015 z 15.04.2015 a rozhodnutím č. 358-483/2015/1 z 15.04.2015 odvolací orgán prerušil konanie. Rozhodnutím č. 17154/2015-4110-21702 z 29.04.2015 Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky rozhodlo tak, že predseda odvolacieho orgánu JUDr. Ing. F. O. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania v tomto konaní.

II.

Konanie na krajskom súde

11. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu správnu žalobu. Krajský súd v Prešove po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť z nasledujúcich dôvodov:

- rozhodnutím Obvodného banského úradu v Košiciach zo dňa 11.10.2000 pod č. 1337/2000 bol predmetný dobývací priestor určený pre SLOVENSKÝ OPÁL, s.r.o., ktorý tento dobývací priestor následne zmluvne previedol na obchodnú spoločnosť Opálové bane Dubník, a.s. Ak sťažovateľ tvrdí, že mu patrilo prednostné právo, pretože mal určené prieskumné územie a prieskum vykonával na vlastné náklady, takýto záver z obsahu spisu nevyplýva. Z rozhodnutia Ministerstva životného prostredia SR zo dňa 26.07.2005 č. 242/2005-v.s.ú. je zrejmé, že ním bol schválený výpočet zásob výhradného ložiska Červenica a to pre Opálové bane Dubník, a.s. Sťažovateľovi rámci súdneho konania sa nepodarilo preukázať, že takýto prieskum realizoval na vlastné náklady, pretože predložil čiastočné dôkazy, o ktorých overenie súd požiadal Ministerstvo životného prostredia s negatívnou odpoveďou tak, ako súd cituje v odôvodnení tohto rozsudku. V konečnom dôsledku sám sťažovateľ v odvolaní priznal, že prieskum nevykonával na vlastné náklady.

- z obsahu spisu je zrejmé, že Ministerstvu životného prostredia SR ani doteraz sťažovateľ nepredložil výpočet zásob z obdobia ložiskového geologického prieskumu, ale tento bol predložený Opálovými baňami Dubník, s.r.o., čo nie je subjekt identický so sťažovateľom.

- správne orgány rozhodnutia založili na právnom názore, že ak už bol raz určený dobývací priestor (a to v roku 2000), v ďalšom konaní už nie je možné uplatňovať prednostné právo na takto určený dobývací priestor. Aj podľa názoru súdu takýto záver vyplýva z gramatického a logického výkladu § 24 ods. 2 Banského zákona. Ak sťažovateľ tvrdí, že spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky na uplatnenie prednostného práva, potom tak mal urobiť. Zo spisu je nesporné, že toto právo začal uplatňovať až žiadosťou zo dňa 03.11.2005, kedy už bolo realizované výberové konanie.

- aj v prípade, že prednostné právo by bolo možné uplatniť kedykoľvek na už raz určený dobývací priestor, je bez akýchkoľvek pochybností, že sťažovateľ okrem prieskumu (záverečná správa sťažovateľa o výsledkoch geologických prác) na základe už citovaného rozhodnutia prieskum nevykonával na vlastnú náklady a výpočet zásob výhradného ložiska Červenica bol MŽP SR schválený pre Opálové bane Dubník, a.s. Z citovaného § 24 ods. 2 Banského zákona je zrejmé, že všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne.

- je zrejmé, že sťažovateľ právny stav založený rozhodnutím ObÚ Košice z roku 2000 až do 03.11.2005 v celom rozsahu akceptoval a proti nemu nenamietal. Dodatočné namietanie porušenia jeho subjektívnych práv správny súd považuje za účelové a za zneužitie práva. Takýto záver vyplýva aj z § 5 ods. 12 S.s.p., podľa ktorého správny súd výnimočne neposkytne ochranu právam a právom chráneným záujmom fyzickej a právnickej osoby, ak nimi podaný návrh sleduje zjavne zneužitie práva. C.s.p. v spojení s § 25 S.s.p. v článku 2 ods. 1 upravuje, že ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej

istoty.

- sťažovateľ sa mohol domáhať aj preskúmania prvého rozhodnutia ObÚ v Košiciach o určení dobývacieho priestoru žalobou podľa O.s.p. podľa § 250b ods. 2 ako opomenutý účastník konania. Na základe uvedeného podľa názoru súdu použitie § 27 ods. 1 SSP teda do úvahy neprichádza.

- je nevyhnutné však poukázať na to, že z odôvodnenia rozhodnutia jasne a zrozumiteľne ObÚ uviedol skutkové a právne argumenty pre zamietnutie návrhu a je teda zrejmé, z akých dôvodov bol návrh zamietnutý. Neštandardný je výrok rozhodnutia žalovaného, keď ním dopĺňal, resp. menil odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia, pričom časť odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia mal doplniť vo svojom odôvodnení. Z výroku rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že odvolanie zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil, čo nepopiera ani sťažovateľ.

- pochybenie správnych orgánov podľa správneho súdu majú formálny charakter a nemajú vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí. Z konštantnej judikatúry NS SR vyplýva, že rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa formálne zopakoval proces podľa Správneho poriadku, ak to nemôže prívodiť iné pre sťažovateľa priaznivé rozhodnutie vo veci.

- sťažovateľ namietal porušenie princípu dvojinstančnosti konania žalovaným, pretože doplnil a menil odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia. S týmto názorom sa súd nestotožňuje, pretože konanie pred správnym orgánom prvého a druhého stupňa tvoria celok, takýto postup priamo upravuje Správny súdny poriadok v § 59 ods. 1. Žalovaný odôvodnenie nemenil, resp. nedoplnil v takom rozsahu, žeby zásadným spôsobom zmenil predmet konania.

- vo vzťahu k ostatným porušeniam subjektívnych práv sťažovateľa podľa § 250j ods. 2 písm. b/, c/ v žalobe nie sú uvedené žiadne argumenty.

- z chronologického postupu popísaného správnym orgánom je nesporné, že podmienky na postup podľa § 24 ods. 2 Banského zákona sťažovateľom splnené neboli, preto nebol dôvod na prerušenie konania. Rovnako z obsahu spisu, čo nenamietajú ani sťažovateľ je zrejmé, že z ustanovenia § 27 ods. 12 Banského zákona vyplýva, že obvodný banský úrad zruší dobývací priestor na návrh organizácie, ak sa dobývanie výhradného ložiska ukončilo alebo trvale zastavilo a bola ukončená likvidácia hlavných banských diel a lomov. Obvodný banský úrad zruší dobývací priestor alebo ho určí inej organizácii na základe výberového konania (§ 24 ods. 2 až 10), ak organizácia, ktorej bol určený, do troch rokov od určenia dobývacieho priestoru alebo jeho prevodu nezačala výhradné ložisko dobývanie alebo dobývanie prerušila na dlhší čas ako tri roky.

- po preskúmaní postupu rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu v rozsahu a dôvodov uvedených v žalobe súd dospel k záveru, že tieto rozhodnutia sú vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a sú presvedčivo odôvodnené a zistený skutkový stav korešponduje s obsahom predloženého administratívneho spisu.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

12. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

- § 440 ods. 1 písm. i) S.s.p., t.j. krajský súd nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti.

13. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- v prvostupňovom rozhodnutí správny orgán neuviedol obligatórnu náležitosť správnych rozhodnutí, a to ustanovenie právneho predpisu, od ktorého odvádzal právny záver, že návrh sťažovateľa je potrebné zamietnuť. Uvedené pochybenia neodstránil ani žalovaný v odvolacom konaní.

- krajský súd vo svojom odôvodnení napadnutého rozhodnutia pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutí, na vyššie uvedené vady u oboch rozhodnutiach správnych orgánov neprihliadol,

- za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom nemožno považovať rozhodnutie, ktoré je zrozumiteľné iba pre správny orgán, ktorý ho vydal; neuvedením zákonného ustanovenia a s jeho aplikáciu náležitým odôvodnením napadnutého rozhodnutia bolo porušené aj právo sťažovateľa na spravodlivý proces.

- správne orgány dokonca v rozpore s predchádzajúcim právne záväzným názorom Krajského súdu v Prešove vyslovenom v predchádzajúcom rozhodnutí opätovne opomenuli pri svojich rozhodnutiach zohľadniť námietky súdu.

- krajský súd, sa vo vzťahu k uvedeným záväzným pokynom vyslovených v predchádzajúcom rozhodnutí krajského súdu vo svojom odôvodnení nevyjadril vôbec (námietka zaujatosti), alebo veľmi povrchno, čím neodstránil nezákonnosť predchádzajúcich rozhodnutí.

- odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepresvedčivé, bez logickej konzistentnosti, okrem uvedeného je z opomenutia vyššie uvedených záväzných právnych názorov vyslovených v zrušujúcom rozhodnutí predchádzajúcich súdnych autorít nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu správnymi orgánmi bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci rovnako ako zisťovanie konajúceho súdu, ktoré sa napriek rozsiahlemu rozsudku obmedzilo len na opis procesných úkonov strán sporu bez náležitého preskúmania splnenia elementárnych podmienok pre zákonné rozhodnutie.

- záver súdu ju v rozpore so skutkovým a právnym stavom nakoľko sťažovateľ všetky podmienky kladené zákonom na uplatnenie podania návrhu na určenie dobývacieho priestoru splnil.

- sťažovateľ za účelom uplatnenia prednostného práva nemohol podať návrh na určenie dobývacieho priestoru Červenica v čase jeho určenia v roku 2000, tak ako to konštatuje krajský súd nakoľko ešte nenastal zákonný predpoklad na jeho uplatnenie a to posúdenie a odsúhlasenie výpočtu zásob v období ložiskového geologického prieskumu Ministerstvom životného prostredia SR, ktorý bol rozhodnutím Ministerstva životného prostredia SR sťažovateľovi udelený rozhodnutím 242/2005 - v.s.ú. z 26.07.2005, teda organizácia Jozef Jančok - SAVARNA v tom čase nemala žiadne prednostné právo, nakoľko to jej vzniklo až v roku 2005, ktoré si v zákonom stanovenej lehote uplatnila.

- konajúci súd sa vo vzťahu k prednesenej námietke o tom, že by sa na dané výberové konanie mali vťahovať všeobecné predpisy o správnom konaní, konkrétne Správny poriadok, obmedzil len na konštatovanie, že "z Banského zákona explicitne nevyplýva, žeby komisia bola povinná pri výberovom konaní aplikovať Zákon o správnom konaní", a to aj napriek § 1 ods. 1 Správneho poriadku a § 41 Banského zákona.

- na všetky ustanovenia Banského zákona sa okrem zákonných ustanovení uvedených v § 41 daného zákona vzťahujú všeobecné právne predpisy o správnom konaní (cit. § 1 ods. 1 Správneho poriadku) a preto rozhodnutia správnych orgánov, ako aj napadnuté rozhodnutie konajúceho súdu je v priamom rozpore so zákonom, a nemôže požívať jeho ochranu.

14. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že ruší preskúmané rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec vracia prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie.

B)

15. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti najmä uviedol, že:

- sťažovateľ účelovo vytrháva určité časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, čím sa snaží vyvolať

dojem jeho nezákonnosti,

- nie je pravdou, že krajský súd na uvedené vady v oboch rozhodnutiach správnych orgánov neprihliadol,
- napadnutý rozsudok krajského súdu svedčí o tom, že žalobou napadnuté rozhodnutia správnych orgánov nie sú zrozumiteľné len pre správny orgán, ktorý ho vydal, ako tvrdí sťažovateľ, ale sú zrozumiteľné aj Krajský súd v Prešove,
- predchádzajúci rozsudok Krajského súdu v Prešove nie je rozhodnutím o kasačnej sťažnosti. V roku 2013 tento inštitút ešte neexistoval,
- námietku, že správne orgány sa nevysporiadali s námietkou nezaujatosti predsedu odvolacieho orgánu sťažovateľ neuviedol v žalobe, preto žalovaný nevidí žiadny dôvod, pre ktorý by sa ňou Krajský súd v Prešove mal zaoberať v napadnutom rozsudku. Žalovanému tiež nie je zrejmé, ako mal Krajský súd v Prešove odstrániť nezákonnosť predchádzajúcich rozhodnutí, ak predchádzajúce rozhodnutia neexistujú, pretože ním boli ako nezákonné zrušené,
- nie je pravdou, že súd sa vo vzťahu k prednostnému právu na určenie dobývacieho priestoru obmedzil len k zreplikovaniu právneho názoru žalovaného. Práve naopak, krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku logicky a presvedčivo, jednoznačne preukázateľnými dôkazmi v spise, odôvodnil svoj právny názor, že sťažovateľ nesplnil podmienky pre uplatnenie prednostného práva na určenie dobývacieho priestoru Červenica, kumulatívne ustanovené v § 24 ods. 2 Banského zákona. K podmienke vykonávania prieskumu na vlastné náklady súd v bode 123. odôvodnenia uviedol, že sťažovateľ predložil čiastočné dôkazy, o ktorých overenie súd požiadal Ministerstvo životného prostredia SR s negatívnou odpoveďou (pozn. žalovaného - podrobne súd odôvodňuje v bode 104.) a v konečnom dôsledku sám sťažovateľ sa v odvolaní priznal, že prieskum nevykonával na vlastné náklady,
- k námietke zreplikovania právneho názoru žalovaného je potrebné uviesť, že súd v Prešove už v bode 125. odôvodnenia uviedol, že správne orgány založili rozhodnutia na právnom názore, že ak už bol raz určený dobývací priestor (a to v roku 2000), v ďalšom konaní už nie je možné uplatňovať prednostné právo na takto určený dobývací priestor a aj podľa názoru súdu takýto záver vyplýva z gramatického a logického výkladu § 24 ods. 2 Banského zákona,
- je potrebné rozlišovať medzi prednostným právom a možnosťou uplatnenia prednostného práva,
- možnosť uplatnenia prednostného práva na určenie dobývacieho priestoru nastáva až posúdením a odsúhlasením výpočtu zásob v období ložiskového geologického prieskumu MŽP SR,
- sťažovateľ zavádza, ak tvrdí, že mu bolo (udelené rozhodnutím MŽP SR č. 242/2005 - v.s.ú. z 26. 07. 2005 a tým mu vzniklo prednostné právo. MŽP SR cit. rozhodnutím neposúdilo a neodsúhlasilo záverečnú správu s výpočtom zásob výhradného ložiska drahých opálov na ložisku Červenica na návrh sťažovateľa, ale na návrh spoločnosti Opálové bane Dubník a.s. Červenica, teda sťažovateľovi tým nemohla vzniknúť možnosť uplatnenia prednostného práva,
- v čase, keď sťažovateľ podal návrh prebiehalo výberové konanie o určenie dobývacieho priestoru Červenica inej organizácii v zmysle § 27 ods. 12 veta druhá Banského zákona, pretože organizácia Opálové bane Dubník a. s., Dubník, Červenica, na ktorú bol prevedený DP Červenica z organizácie SLOVENSKÝ OPÁL, s. r. o., Červenica - Dubník, svojim nezodpovedným konaním naplnila hypotézu právnej normy § 27 ods. 12 veta druhá Banského zákona, teda v lehote troch rokov od prevodu dobývacieho priestoru Červenica nezačala výhradné ložisko drahého opálu dobývať, čím sama svojim nezodpovedným prístupom prišla o právo na dobývanie výhradného ložiska. Pre správny orgán tým v zmysle § 27 ods. 12 vtedy platného Banského zákona vznikla povinnosť zrušiť dobývací priestor alebo ho určiť inej organizácii na základe výberového konania,
- to, že výberové konanie nie je súčasťou správneho konania vo veci určenia dobývacieho priestoru vyplýva aj z § 24 ods. 4 posledná veta Banského zákona v znení platnom a účinnom od 1. 01. 2002 do 31. 05. 2007,
- samotné výberové konanie už bolo upravené v § 24, preto ho Banský zákon ešte raz neupravoval, len odkazoval na príslušné odseky § 24, týkajúce sa výberového konania. V súčasne platnom a účinnom Banskom zákone konanie o určenie dobývacieho priestoru inej organizácii na základe výberového konania už upravuje ustanovenie § 27a, ktoré je celé vyňaté z pod pôsobnosti všeobecných predpisov o správnom konaní.

16. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

C)

17. Ďalší účastník 3/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že je viazaný stanoviskom ďalšieho účastníka 5/, ktoré bolo odstúpené Krajskému súdu Prešov pod sp. zn. 34202/2017 zo dňa 07.08.2017.

D)

18. Ďalší účastník 5/ vo vyjadrení uviedol, že rozhodnutie o (ne) dôvodnosti sťažnosti ponecháva na úvahe súdu.

E)

19. Ďalší účastník 1/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti najmä uviedol, že

- z kasačnej sťažnosti nie je zrejmé akého nedostatku sa mal krajský súd dopustiť,

- sťažovateľ namietal neuvedenie presného ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého bol jeho návrh zamietnutý vo výroku rozhodnutia správneho orgánu, k tomu krajský súd po rozsiahlom dokazovaní zaujal stanovisko, že ide o pochybenie formálne nemajúce vplyv na zákonnosť samotného rozhodnutia správneho orgánu s čím sa ďalší účastník 1/ v plnej miere stotožňuje,

- krajský súd vec správne právne posúdil a jeho rozhodnutie netrpí žiadnou z váh oprávňujúcich na dôvodné podanie kasačnej sťažnosti.

20. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť odmietol alternatívne zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21. novembra 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Banský zákon v znení účinnom od 01.11.2005 do 31.05.2007 v § 24 ods. 1 upravoval, že na dobývanie výhradného ložiska sa organizácii, ktorá má príslušné banské oprávnenie, určí dobývací priestor. Určenie dobývacieho priestoru oprávňuje organizáciu na dobývanie výhradného ložiska. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia - prednosť na určenie dobývacieho priestoru má organizácia, ktorá má určené prieskumné územie a prieskum vykonávala na vlastné náklady. Prednosť možno uplatniť podaním návrhu na určenie dobývacieho priestoru najneskôr do šiestich mesiacov po posúdení a odsúhlasení výpočtu zásob v období ložiskového geologického prieskumu Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky (§ 14 ods. 3). Podľa ods. 3 tohto ustanovenia - ak organizácia, ktorá má prednosť na určenie dobývacieho priestoru, podala návrh v lehote podľa odseku 2, obvodný banský úrad uskutoční konanie o určenie dobývacieho priestoru na jej návrh. Konanie k návrhom iných organizácií na určenie dobývacieho priestoru pre to isté ložisko podaným v lehote podľa odseku 2 obvodný banský úrad preruší.

Podľa § 24 ods. 4 Banského zákona - ak organizácia podľa odseku 2 prednosť na určenie dobývacieho priestoru v určenej lehote neuplatnila a návrh na určenie dobývacieho priestoru podala jedna organizácia alebo viac iných organizácií v lehote podľa odseku 2 alebo po uplynutí tejto lehoty, obvodný banský úrad uskutoční výberové konanie. Oznámenie o začatí výberového konania a základné údaje o výhradnom ložisku uverejní obvodný banský úrad v Obchodnom vestníku a v Úradnom vestníku Európskej únie, ak ide o vyhradené nerasty uvedené v § 3 ods. 1 písm. b/ najneskôr 90 dní pred dátumom ukončenia prijímania návrhov na určenie dobývacieho priestoru. Návrhy na určenie dobývacieho priestoru podľa

prvej vety sa považujú za návrhy do výberového konania. Na dobu uskutočnenia výberového konania obvodný banský úrad konanie o určenie dobývacieho priestoru k podaným návrhom preruší. Podľa ods. 5 tohto ustanovenia - na vyhodnotenie návrhov na určenie dobývacieho priestoru podaných vo výberovom konaní obvodný banský úrad zriadi komisiu, ktorá má najmenej päť členov. Členov komisie vymenúva predseda obvodného banského úradu zo zástupcov okresného úradu, obce, na ktorej území sa nachádza dobývací priestor, Slovenskej banskej komory a obvodného banského úradu. Podľa ods. 6 tohto ustanovenia - člen komisie je povinný o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie alebo v súvislosti s ňou, zachovávať mlčanlivosť, a to aj po skončení svojho členstva v komisii. Podľa ods. 7 citovaného ustanovenia - komisia vyhodnotí návrhy na určenie dobývacieho priestoru najmä z hľadiska technických a finančných možností predkladateľov návrhov, navrhovaného spôsobu dobývania výhradného ložiska a riešenia stretov záujmov a určí poradie účastníkov výberového konania. Neoddeliteľnú súčasť výberového konania tvorí správa o priebehu a výsledkoch výberového konania, ktorá spolu s ostatnou dokumentáciou je podkladom na rozhodnutie obvodného banského úradu v konaní o určenie dobývacieho priestoru. Podľa ods. 8 tohto ustanovenia - o návrhu, ktorý bol vo výberovom konaní určený ako prvý, pokračuje obvodný banský úrad v konaní o určenie dobývacieho priestoru; ostatným účastníkom výberového konania obvodný banský úrad oznámi, že ich návrhy neboli vo výberovom konaní úspešné.

Podľa § 461 S.s.p., kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu sa podstatne neodlišovala od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, s ktorej dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery považuje kasačný súd za vecne správne.

23. Sťažovateľ namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). Kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenskej republiky) musí zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t.j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

24. Sťažovateľ taktiež namietal, že správny súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, kasačný súd uvádza, že pojem "právo na spravodlivý proces" nahrádza doterajší pojem "odňatie možnosti konať pred súdom", nakoľko obsahové znaky pojmu "právo na spravodlivý proces" vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti; nestačí jedna izolovaná vada na uplatnenie kasačnej sťažnosti a naopak, ak konanie ako celok znaky spravodlivosti nevykazuje, bude kasačná sťažnosť v zmysle § 439 ods. 1 prípustná vždy.

25. V súvislosti s uvedeným kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci ako ani nesprávny procesný postup majúci za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Kasačný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. i) S.s.p., t.j., že krajský súd nerešpektoval záväzný právny názor vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti, taktiež nie je dôvodný, nakoľko tento sťažnostný dôvod sa týka rešpektovania záväzného právneho názoru vysloveného v zrušujúcom rozhodnutí kasačného súdu, pričom v predmetnej veci takéto rozhodnutie nebolo vydané, a to aj vzhľadom na to, že sťažovateľ

nesprávne poukazoval na prechádzajúce zrušujúce rozhodnutie krajského súdu, ktoré pod tento sťažnostný bod nemožno zaradiť.

26. Kasačný súd po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozsudku, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje.

27. Prioritne kasačný súd musí vyjadriť súhlas s názorom krajského súdu, že ak sťažovateľ tvrdí, že mu patrilo prednostné právo, pretože mal určené prieskumné územie a prieskum vykonával na vlastné náklady, takýto záver z obsahu spisu nevyplýva. Sťažovateľ predložil čiastočné dôkazy, o ktorých overenie krajský súd požiadal Ministerstvo životného prostredia s negatívnou odpoveďou pričom aj sám sťažovateľ v odvolaní priznal, že na financovaní geologických prác sa podieľalo viac organizácií. Zároveň rozhodnutím Obvodného banského úradu v Košiciach zo dňa 11.10.2000 pod č. 1337/2000 bol predmetný dobývací priestor určený pre SLOVENSKÝ OPÁL, s.r.o., ktorý tento dobývací priestor následne zmluvne previedol na spoločnosť Opáľové bane Dubník, a.s. Tejto spoločnosti bol rozhodnutím Ministerstva životného prostredia SR zo dňa 26.07.2005 č. 242/2005-v.s.ú. schválený výpočet zásob výhradného ložiska Červenica, a nie sťažovateľovi, ako to nedôvodne namieta.

28. S poukazom na uvedené súd konštatuje, že nakoľko sťažovateľ prieskum nevykonával na vlastné náklady a výpočet zásob výhradného ložiska Červenica bol predložený (a následne schválený) subjektom odlišným od sťažovateľa, pričom z citovaného § 24 ods. 2 Banského zákona je zrejmé, že všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne, je správny právny záver, že zo strany sťažovateľa k splneniu podmienok nedošlo. Sťažovateľ nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený orgánmi verejnej správy, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Kasačný súd má za nesporný skutkový stav tak, ako ho v podrobnostiach opísal krajský súd v napadnutom rozsudku a dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že orgány verejnej správy oboch inštancií postupovali v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu sťažovateľa zamietol.

29. Súd má ďalej za to, že správne orgány postupovali v zmysle právneho názoru vyslovenom krajským súdom v prechádzajúcom zrušujúcom rozsudku, v zmysle ktorého úlohou správnych orgánov v ďalšom konaní bude sa vysporiadať s námietkou zaujatosti uplatnenou sťažovateľom a následne vo veci meritorne rozhodnúť. O námietke zaujatosti sa nerozhodovalo v prvostupňovom správnom konaní, nakoľko išlo o námietku proti predsedovi odvolacieho orgánu. O predmetnej námietke teda bolo rozhodnuté dňa 29.04.2015 rozhodnutím č. 17154/2015-4110-21702 vydaným Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky tak, že predseda odvolacieho orgánu JUDr. Ing. F. O. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania v tomto konaní, čo žalovaný uviedol v preskúmanom rozhodnutí. Taktiež správny orgán postupoval v súlade s názorom krajského súdu, keď o návrhu sťažovateľa na určenie dobývacieho priestoru „Červenica“ rozhodol meritórnym rozhodnutím a to tak, že z dôvodu nespĺnenia podmienok návrh sťažovateľa zamietol.

30. Čo sa týka výrokov oboch rozhodnutí správnych orgánov, kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že ide o vady formálneho charakteru, ktoré nemajú vplyv na zákonnosť rozhodnutí a zrušením týchto rozhodnutí len pre formálne nedostatky by sťažovateľ nedosiahol priaznivejšie rozhodnutie v predmetnej veci, preto nie je dôvodné zrušenie rozhodnutí správnych orgánov a zopakovanie administratívneho konania aj s poukazom na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu (napr. sp. zn. 3 Sžp 2/2010, sp. zn. 2Sžo/52/2014, sp. zn. 10Sžd/21/2011). Z dôvodu medzery v právnej úprave v Banskom zákone absentuje ustanovenie, podľa ktorého by správny orgán mohol nevyhovieť návrhu na

určenie dobývacieho priestoru. Z formulácie výroku v spojení z odôvodnením prvostupňového rozhodnutia je možné vyvodit' skutkové a právne závery, na ktorých zamietnutie návrhu spočíva a je možné považovať ho aj podľa kasačného súdu za zákonné. Čo sa týka preskúmaného rozhodnutie žalovaného, najmä jeho výroku, súd poukazuje na to, že z § 59 ods. 2 Správneho poriadku vyplýva, že odvolací orgán môže za podmienok ustanovených v zákone dospieť k záveru, že odvolaniu vyhovie a napadnuté rozhodnutie zmení; k zmene rozhodnutia dôjde spravidla vtedy, ak bol skutkový základ zistený správne, ale prvostupňový orgán nesprávne aplikoval hmotnoprávny predpis, prípadne ak rozsah došetrenia nepresahuje možnosti druhostupňového orgánu. Pri zmene rozhodnutia môže ísť buď o čiastočnú alebo o úplnú zmenu, pričom odvolací orgán môže zmeniť nielen výrokovú časť, ale aj odôvodnenie, prípadne ich časti. V predmetnej veci žalovaný čiastočne zmenil iba odôvodnenie prvostupňového správneho rozhodnutia, čo špecifikoval pod písmenami a)-c), a v ostatnom rozhodnutí vrátane jeho výroku potvrdil a odvolanie zamietol, s čím korešponduje aj odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť súdna prax nepovažuje rozhodnutie, ak je rozpor odstrániteľný výkladom t.j. ak nebudú pri interpretácii napadnutého rozhodnutia ako celku s prihliadnutím na úkony orgánu verejnej správy a účastníkov konania pochybnosti o jeho význame (rozhodnutie NSS ČR sp. zn. 1Afs 38/2006)

31. Kasačný súd sa tak v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami orgánov verejnej správy, ako aj s ich právnym posúdením, v odôvodnení orgány verejnej správy uviedli skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami boli vedení pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami sťažovateľa a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Vo vzťahu k námietke, že na výberové konanie v zmysle § 24 ods. 1 až 4 Banského zákona by sa mal vzťahovať Správny poriadok, súd poukazuje na znenie § 24 ods. 4 posledná veta, v zmysle ktorého "Na dobu uskutočnenia výberového konania obvodný banský úrad konanie o určenie dobývacieho priestoru k podaným návrhom preruší." Z uvedeného možno vyvodit', že výberové konanie prebieha mimo správneho konania o určenie dobývacieho priestoru, ktoré je na dobu uskutočnenia výberového konania prerušené. Táto skutočnosť vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu č. 558/2001 Z.z., zmena Banského zákona, konkrétne k § 24: „Obvodný banský úrad na vyhodnotenie návrhov na určenie dobývacieho priestoru formou výberového konania zriadi komisiu. Členov komisie vymenúva predseda obvodného banského úradu zo zástupcov okresného úradu (životné prostredie, katastrálny odbor), obce alebo obcí, v ktorých katastrálnom území sa dobývací priestor nachádza a zo zástupcov Slovenskej banskej komory a obvodného banského úradu, ktorí sa však nebudú zúčastňovať na samotnom rozhodovaní v konaní o určenie dobývacieho priestoru. Výsledky výberového konania tvoria neoddeliteľnú súčasť dokumentácie, ktorá je podkladom pre rozhodnutie obvodného banského úradu v správnom konaní o určenie dobývacieho priestoru. Až konanie o určení dobývacieho priestoru je konanie podľa zákona č. 71/1967 Zb. a má charakter správneho rozhodnutia.“ Vo svetle uvedeného súd dáva do pozornosti, že ak v zmysle § 41 Banského zákona konanie podľa § 24 Banského zákona nebolo vylúčené z pôsobnosti všeobecných predpisov o správnom konaní, s poukazaním § 1 Správneho poriadku je treba konštatovať, že sa to týka len konania správneho orgánu. Komisia na vyhodnotenie návrhov na určenie dobývacieho priestoru podaných vo výberovom konaní nie je správnym orgánom a jej konanie nie je konaním, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb.

32. Vo svetle uvedeného kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

33. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.). Žalovanému ich nepriznal v zmysle § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p. Ďalším účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli (§ 467 ods. 1 S.s.p. v

spojení s § 169 S.s.p.).

34. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.